

על אונות וחילופי עונות
תערוכה חדשה בשם

שבוע תיפתח במרכז לאמנויות הבמה בהם תערוכת אמנים קבוצתית הנושאת את השם "על אונות וחילופי עונות". בתערוכה יוצגו יצירות המבטאות את המתרחש במוחו של כל אדם בשימת דגש מיוחד על המתרחש במוחו של אמן יוצר. בין המציגים בתערוכה תשעה אמנים מתחומי הציון, הפיסול והצילום שיחשפו כמה עבודות כל אחד, כך שבעצם התערוכה הקבוצתית תתפקד גם כתערוכה אישית למחצה. לדברי אוצרת התערוכה, רחל זיו, "שמה של התערוכה מבטא את השפעת חילופי העונות על מצבי הרגש ועל מצבי הרוח שלנו, על היצירתיות ואופיה".

תוכן התערוכה מנסה לבטא את שיתוף הפעולה בין שני הצדדים בחיינו הצד הלוגיסטי מחד והצד הרגשי יותר מאידך. זיו: "בשתי האונות במוחו מתרחשות פעולות המנהלות את חיינו. בעיקר החשיבה והרגש. האונה השמאלית עוסקת בשפה, במספרים, במתמטיקה, בלוגיקה ובאיתור פרטים, ואילו האונה הימנית עוסקת ברגש, במוזיקה, בצבע, בתנועה, בדמיון ובריאה גלובלית של מבנים. ככל שאנו מצליחים לשלב בין שתי האונות כך גדלה יכולתנו המנטלית והפיזית. כל אמן חייב להרגיש, לדמיין, לתכנן, לארגן, לבצע ולמחוק. כל אלה פעולות שמתבצעות בשתי האונות". האמנים המשתתפים בהמחשת שיתוף הפעולה בין שתי האונות הם הציירים גיטה לוי, אבנר עובד, דניאלה וולף ונאוה צוריאל והפסלים דב ברדה, אילנה אביב וניהאד דביס. את גזרת הצלמים מייצגים אילנה רומן ואלי רזון.

התערוכה "על אונות וחילופי עונות" תיפתח ב-11.11.09 ותייה פתוחה לקהל הרחב. מירית גולן

בתמונה שלומי איילון
צילום יח"צ

משחקי רחוב

שלושה מקלות, הקפות, שבע אבנים, תופסת, גומי, קלאס וחמש אבנים. שלומי איילון משהם מקים לחיים את משחקי הילדות שלנו וגם עושה מזה עסק מסחרי

ום אחד קס אדם, במקרה זה מהנדרס תעשייה וניהול, מחליט שאין לו עניין במקצועו ומפנה את כל מרצו ומשאביו לשליפת משחקי הילדות של פעם מהבוידם. לפני כשנה מאס שלומי איילון, 39, תושב שהם ואב לשלושה ילדים, רום, ליה ואופיר בעזרה שהילדים בימינו כמעט ולא יוצאים לשחק בגינות, אלא מסתגרים מול המחשב, הטלוויזיה או הפלייסטיישן, והחליט לעשות למשחקי השכונה המיתולוגיים שלנו קאמבק מרהיב.

איילון: "ראיתי את בני כלוא בין הטלוויזיה למחשב ודי מבוזר חב רתית. מקסימום פעמיים בשבוע הוא יוצא לחוג ולחבר בזוה מסתיימת האינטראקציה החברתית. הגינות הציבוריות שוממות והילדים לא מריחים דשא ולא שומעים ציודי ציפורים וזה אבסורד. כהורה בימינו נו אתה מוצא שאתה יכול להעניק לילדים הרבה יותר לוקסוס, אבל למרות המותרות הילדות שלהם הרבה פחות כיפית בעיני מוז שעברה עלינו עם משחקי הרחוב".

כדי לשנות את המצב יזם איילון הפנינג משחקים בגינה הציבורית שנחל הצלחה כה מסחררת, עד שההורים והילדים ביקשו שידור חוזה. בין המשחקים המבוקשים ביותר - תפסוני, שלושה מקלות, הקפות, שבע אבנים, תופסת, מחבואים, פרה חולבת, גומי למ במעגל, מחניים, געגע, עמורו, פינות, גומי, קלאס וחמש אבנים. משחקים שכזכור כמעט פסו מן העולם ובכל מקרה אינם מוכרים

לואטוטי הוובקינג.

איילון: "עם הביקוש שנאבתי פנימה וגם ההורים דרשו פעילות שכונו לעצמם. באופן זה נולדו גם החוגים למבוגרים, וכך משחקי הש"כונה הפכו להיות התחום המסחרי שלי. בזמן שפיתחתי את נושא המ"שחקים קיבלתי הצעת עבודה מסודרת ששכרה בצדה, אבל החלטתי לוותר ולהפוך את משחקי הילדות למשהו ארצי. אני אמנם מקושש את שקלי כיום והמשכורת לא דומה למה שהיה בעבר, אבל מבחינתי זו הצבעת אמון במערכת".

איילון, שהחזון שלו הוא הנחלת משחקי השכונה לדור הילדים הנוכחי והחייאתם בקרב המבוגרים, משקיע רבות גם בתיעוד המ"שחקים וכבר פירסם 50 מאמרים בנושא. הוא מעיד כי את רוב המ"שחקים הוא זוכר מימי ילדותו, ואולם לא מוותר גם על מחקר, ראיון אנשים, איסוף חומר והשוואת גרסאות ובאתר שלו קיימים הסברים והדרכות לגבי כל משחקי העבר.

"כשאני רואה ילדים שמגיעים לפני זמן החוג ובינתיים משחקים באחד ממשחקי השכונה זה אושר גדול עבורי", מסכם איילון האיש והחזון שמאז פתיחת הליין שלו הספיק כבר להתרחב ולהפיק ימי גיבוש לחברות, לגופים, לארגונים ולבתי ספר.

mirit.golan@haaretz.co.il

הגינות הציבוריות שוממות והילדים לא מריחים דשא ולא שומעים ציודי ציפורים וזה אבסורד. כהורה בימינו אתה מוצא שאתה יכול להעניק לילדים הרבה יותר לוקסוס"

